

جلسه ۱۹۶ (ج) ۸۹/۱۲/۴

بسم الله الرحمن الرحيم

تقول (اللهم ما كانت لى إلیک من حاجة شرعت أنا فى طلبها و التماسها أو لم أشرع سأتكها أو لم أسألكها فأنّى أتوجه إلیک بنبيک محمد نبی الرحمة (ص) فى قضايى حواچی صغیرها و کبیرها) ، فإنّک حریٰ أن تقضی حاجتك إن شاء الله ». کلینی این خبر را به دو سند ذکر می کند که بعد به هم پیوند می خورند خبر سندًا صحیح می باشد و دلالتش بر مانحن فیه نیز بسیار روشن است .

خبر بعدی خبر ۳ از همین باب ۱۱ می باشد ، خبر این است : « و عنہ ، عن محمدبن الولید ، عن یونس ، عن أبي عبدالله (ع) فی رجل متممّع لم يكن معه هدی ، قال : يصوم ثلاثة أيام : قبل الترویة بيوم ، و يوم الترویة ، و يوم عرفة ، فقلت له : إذا دخل يوم الترویة و هو لاينبغى أن يصوم بمنى أيام التشريق ؟ فقال : إذا رجع إلى مكّة صام ، قال : قلت : فإنه أعمجه أصحابه و أبواً أن يقيموا بمكّة ؟ قال : فليصم في الطريق قال : قلت : يصوم في السفر ؟ قال : هو ذا ، هو يصوم في يوم عرفة و أهل عرفة هم في السفر ». این خبر هم سندًا صحیح است و دلالتش نیز بسیار روشن است .

خبر بعدی خبر ۴ از همین باب ۱۱ می باشد ، خبر این است : « محمدبن الحسن بإسناده عن الحسين بن سعید ، عن الحسن ، عن صفوان عن منصور بن حازم ، عن أبي عبدالله (ع) أنه قال : صم لرؤیة الهلال و أفتر لرؤیته ، فإن شهد عندكم شاهدان مرضيان بأنّهما رأیاه فاقضه ». خبر سندًا صحیح است و این روایت بر دو مطلب دلالت دارد اول اینکه در صم للرؤیة وأفتر للرؤیة رؤیت طریق است نه اینکه موضوعیت داشته باشد و ثبوت هلال فقط

بلکه جزء محدثان بزرگ می باشد لذا قولشان برای ما حجت نیست ، حبیب خزاعی سه اسم برایش ذکر شده ؛ حبیب خزاعی و حبیب خثعمی و حبیب جماعی ، در علم رجال نیز بحث شده که این کدام یک از آنها می باشد؟ آیت الله خوئی در مستند العروة فرموده که حبیب خزاعی مجهول است و ما آن را نمی شناسیم ولی در معجم رجال حدیث درباره او گفته ؛ حبیب الخزاعی و الخثعمی و متحدّان و هو ثقة (جلد ٤ معجم رجال ص ٢٢٨) ، خلاصه اینکه این روایت ضعیف است و همانطورکه می بینید در این خبر گفته شده ؛ لاتجوز الشهادة في رؤية الهلال دون خمسين رجلاً عدد القسامه واحکام قسامه نیز در کتاب دیات به طور مفصل ذکر شده لذا در این خبر مطالبی ذکر شده که با آن اخباری که بر حجیت شهادت عدیلین در رؤیت هلال دلالت داشتند تعارض دارد ، توضیح این مطلب بماند برای جلسه بعد إنشاء

و الحمد لله رب العالمين اولاً و آخرأ و صلى الله على
محمد و آله الطاهرين

منحصر به آن باشد ، مطلب دوم اینکه حضرت فرموده اند اگر شاهدان عدلان آمدند و شهادت به رؤیت دادند باید قضا کنی و دیگر نفرمودند که آن شاهدان عدلان از بلد نزدیک آمده باشد یا از بلد دور از داخل بلد باشد یا از خارج بلد و افقشان با شما وحدت دارد یا ندارد ، بلکه روایت اطلاق دارد خلاصه اینکه اخباری که ذکر کردیم (١٧ و ١٥ و ١٦ و ١٧ و ٤ و ٥ و ٦ و ٧ و ٩ و ١٠) همگی بر حجیت شهادت عدیلین در مسئله رؤیت هلال دلالت دارند . خوب و اما در همین باب روایاتی وجود دارد که در آنها توهم شده بینه حجیت ندارد لذا با روایات مذکور متعارض می باشد لذا در حاشیه عروة نیز بعضی از محسین مطالبی را ذکر کرده اند که از همین روایات متعارض سرچشم می گیرد . خوب یکی از اخباری که توهم شد متعارض می باشد خبر ١٣ از همین باب می باشد ، خبر این است : « و بإسناده عن سعد بن عبد الله ، عن ابراهيم بن هاشم ، عن إسماعيل ؛ عن يونس بن عبد الرحمن ، عن حبیب الخزاعی قال: قال أبو عبدالله (ع) لاتجوز الشهادة في رؤية الهلال دون خمسين رجلاً عدد القسامه ، و إنما تجوز شهادة رجلين إذا كانا من خارج المصر و كان بالمصر علة فأخبرا أنهما رأياه ، و أخبرا عن قوم صاموا للرؤية و أفطروا للرؤية ». اسماعیل بن مرار وثاقتش ثابت نیست البته آقای خوئی طبق مبنای خودشان قائلند که چون اسماعیل بن مرار در اسناد تفسیر علی بن ابراهیم واقع شده لذا موافق می باشد که البته ما مبنای ایشان را قبول نداریم زیرا ما قول این بزرگواران را از باب رجوع به اهل خبره حجت می دانیم در حالی که این بزرگواران خبره در علم رجال نیستند